

ЯВЛЕНИЕ XI.

Горни-тъ.

Борисъ.

Злощастіе-то още ны гони... пакъ войнѣ!...

Романъ.

Не бой ся! сега сме въ отечество-то си. И
ныя ще ся боримъ. Ако ли умрѣмъ, ще умрѣмъ
славно.

Райна.

О Боже, какво ще правѣж азъ?

Свѣтославъ.

Не ся плаши, даркыньо! азъ не щѣ тя ос-
тавижъ: първа-та ми грыжя ще бѣде за да тя за-
пазижъ отъ всяко зло.

Райна.

Благодарѣж за добринѣ-тъ, койж-то свѣтлость-
та ти има за мене.

Обрънъ.

Царевичъ Бориса да вѣнчѣемъ по-скоро на
царство-то; народъ-тъ да го припознае за царь, и
по-скоро войска да ся събира за бой.

Свѣтославъ.

Сега азъ трѣбва да вы оставѣжъ, нъ съ жа-
лость. Вые си сторѣте длѣжность-тъ къмъ прѣс-
тола си — провъзгласѣте си за царь Бориса, а
азъ нека по-скоро отидѣ да прѣдварижъ опасность-
тъ, що острашява царство-то ви; ще ся бѣя отъ